

ΕΤΟΣ ΣΤ'.
ΑΡΙΘ. 72.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1873.

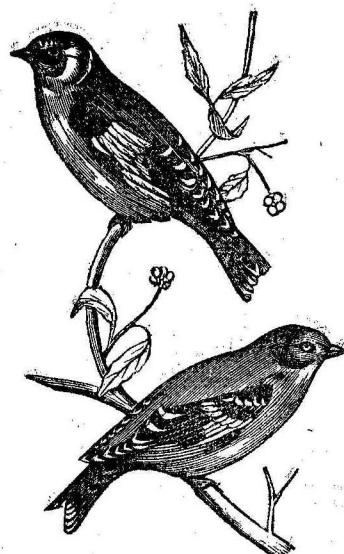
Τιμὴ ἑτησία, Ἀθηνῶν λι. 50
" " Ἐπαρχιῶν " 60
" " Τουρκιας δρ. 1,00

«ΦΥΛΑ ΜΟΝΟΝ»

‘Ημέραν τινὰ ἐνῷ δό Κύριος ἡμῶν ἐπόρευετο ἀπὸ τὴν Βηθανίαν εἰς τὰ Ιεροσόλυμα, ἐπεινασε. Καθ' ὅδον ἵδων ὥραιαν συκῆν ὑπῆγε πρὸς αὐτὴν θεως εδρεῖ καρπόν. Φθάσας δὲ εἰς τὸ δένδρον δὲν ηὗρεν ἐπ' αὐτὸν οὐδὲ ἐν καλῇ σύκῳ δὲν ὑπῆρχε τίποτε ἐπ' αὐτῷ εἰμή φύλλα μόνον. Μακρόθεν ἡ συκῆ αὕτη ἔκαμψε μεγάλην ἐπίδειξιν. Ἐφαίνετο ὡς νὰ ἡτο πράγματι καρποφόρος, ἀλλὰ δυστυχῶς ἡτο μόνον μία μεγάλη πατάη. Εάν δὲ συκῆ αὕτη ἡτο ἄκανθος οὐδεὶς καρπὸς βεβαίως ἤθελεν ἐλπίζεται πάρ' αὐτῆς, ἀλλὰ νὰ ἤναι συκῆ, ητος ἔγεινε διὰ νὰ φέρῃ καρπὸν, καὶ νὰ εὑρίσκηται εἰς τόπον, όπου ἤδηνατο νὰ ἤναι ὠφέλιμος εἰς τοὺς πτωχοὺς, τοὺς πεινασμένους, καὶ τοὺς κεκοπιασμένους ὁδοιπόρους — διὰ ἐν τοιοῦτον λέγω δένδρον, νὰ μὴ ἔχῃ ἐπ' αὐτοῦ κανένα καρπὸν εἰμή φύλλα μόνον ἀληθῶς τὸ τοιοῦτον προξενεῖ κακὴν ἐντόπων καὶ δυσαρέσκειαν. Ἀπατᾶ τοὺς ἀνθρώπους. Προσποιεῖται διὰ εἶναι τι ἐνῷ εἶναι οὐδέν. Ε ναι φεύδης. Διὰ τοῦτο δὲ Ἰησοῦς Χριστὸς κατηράσθη τὴν ἀπατηλὴν συκῆν. Εἶπεν εἰς αὐτὴν «Νὰ μὴ γείνῃ πλέον ἀπὸ σοῦ καρπὸς εἰς τὸν αἰώνα.» Καὶ παρεύθυς ἐξηράνθη.

‘Ο Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς διὰ τῆς πράξεως ταύτης θέλει γὰ μᾶς διδάξῃ τοῦτο τὸ σπουδαιὸν μάθημα, διὰ, ἐὰν δὲν μεταχειρίζωμεθα τὰς εὐκαιρίας καὶ τὰ προνόμια τὰ ὅποια ἐνεπιστεύθη εἰς ἡμᾶς διὰ τὸ καλὸν ἡμῶν αὐτῶν καὶ τῶν ἀλλων, ταῦτα πάντα θὰ ἀφαιρέθωσιν ἐξάπαντος ἀπὸ ἡμᾶς. Ναί, δὲ Θεὸς θὰ ἔλθῃ γὰ μᾶς ἐπιτικέφθη εἰς τοιαύτην ἡμέραν, καθ' ἥν δὲν προσδοκοῦμεν, διὰ νὰ ἔξετάσῃ τὸν βίον ἡμῶν ἐάν φέρῃ καρπόν. Ἐβαλεν ἔκαστον ἐξ ἡμῶν εἰς θέσιν δπου δυνάμεθα νὰ ἡμεθα ὠφέλιμοι — εἰς θέσιν δπου οἱ ἄλλοι ἐλ-

πίζουν ἀπὸ ἡμᾶς καλὰ παραδείγματα. Πόσον λυπηρὸν λοιπὸν θὰ ἤναι ἐσν-φανερωθῆ διὰ δὲν ἡμεθα δ, τι προσποιούμεθα, διὰ ἡ θρησκεία ἡμῶν εἶναι ἀπλῆ ἐπίδειξις, διὰ τιμεθα χριστιανοὶ κατ' ὄνομα μόνον, διὰ δ βίος ἡμῶν παράγει οὐδὲν ἄλλο εἰμή φύλλα μόνον! Πόσον δυσάρεστον τὸ τοιοῦτον εἰς τοὺς ἀνθρώπους. Πόσον δυσάρεστον εἰς Κόιον τὸν Θεὸν ἡμῶν. ‘Ἄς ἐνθυμάμεθα πάντοτε τὴν κατηραμένην ταῦτην συκῆν. Καὶ δὲς ἐνθυμάμεθα, πρὸ πάντων διὰ ποίαν αἰτίαν κατηράσθη αὐτὴν ὁ Κύριος ἡμῶν διότι, λέγει τὸ Εὐαγγέλιον, «οὐδὲν εὔρεν ἐπ' αὐτὴν εἰμή φύλλα μόνον:»

Η ΠΟΙΚΙΛΙΣ (κάρδερίνα.)

Τὸ μικρὸν τοῦτο πτηνὸν εἶναι ἀνήσυχον, ζωηρὸν καὶ ἴδιοτροπον. Τὸ ποικίλον αὐτοῦ πτέρωμα εἶναι ὠραιό-